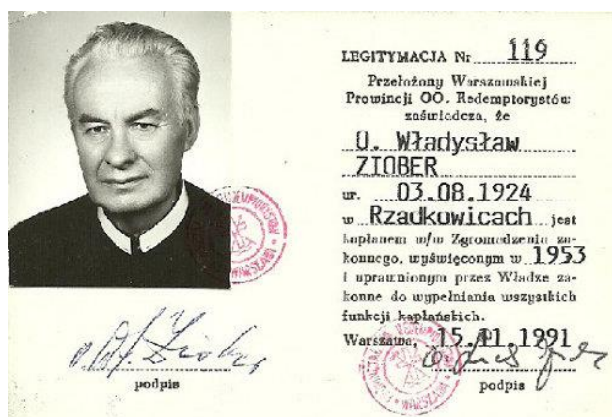

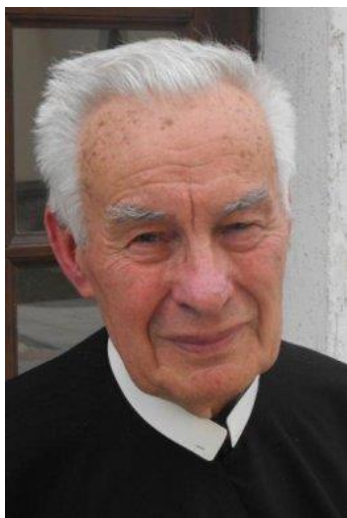
Życiorys śp. Ojca Władysława Ziobra CSSR

Śp. O. Władysław Ziobor był synem Franciszka i Franciszki z domu Majgier pochodzącej ze Szczelczysk, córki Marcina i Katarzyny z domu Łach. Mieli 10 dzieci: 2 córki i 8 synów. Dwaj starsi synowie Kazimierz i Józef zostali kapłanami w diecezji Krakowskiej, młodsza córka Gerarda po maturze została zakonnicą Honoratką, w zakonie podjęła się studiów i uzyskała wyższe wykształcenie, następnie została mistrzynią w zgromadzeniu. Dwaj bracia matki Franciszki, Kazimierz i Franciszek, zostali redemptorystami, o. Kazimierz był wybitnym misjonarzem, jeździł na misje z o. Bernardem Łubieńskim. O. Franciszek uczył w juwenacie, został zamordowany 06.08.1944 w powstaniu warszawskim przez Niemców. Siostra tych redemptorystów - Magdalena - była zakonnicą, służebniczką Starowiejską.

W 1940 o. W. Ziobor zapisał się po przerwie w nauce do ostatniej wówczas 7 klasy w dawnej męskiej szkole im. Jana III Sobieskiego. Od 1948 do 1953 r. przebywał w Seminarium Tuchowskim. Świecenia Kapłańskie otrzymał 23.06.1953r. z rąk ks. abpa Włodzimierza Jasińskiego. Pracował w duszpasterstwie jako katecheta, głosił siostrom, klerykom rekolekcje. Następnie odprawiał nowicjat przygotowawczy do misji w Warszawie pod opieką o. Józefa Sochackiego. Przez o. K. Hołdę został wytypowany na proboszcza, ale komunistyczne władze wojewódzkie we Wrocławiu nie zatwierdziły jego kandydatury, „jako szkodliwego dla ustroju socjalistycznego”, więc przeniesiono o. Ziobra do Szczecinka.

Następnie o. K. Hołda, naówczas już prowincjał, wyznaczył go na rektora do Zamościa. Po sześciu latach pobytu, przeniesiono ojca do Barda, gdzie zaangażował się w przygotowania koronacji cudownej figury Matki Bożej.

Z Barda, o. Wincenty Skoczeń – rektor sprowadził o. W. Ziobra na 2 lata do Głogowa, a potem o. Stanisław Golec znowu do Barda na kilka lat, następnie powtórnie do Braniewa, gdzie był proboszczem przez 6 lat. Z Barda nastąpił powrót do Zamościa na administratora powstającej parafii przy kościółku O.O. Redemptorystów, po sześciu latach proboszczowania przeniesiono go do Szczecinka pod rektoratem O. Eugeniusza Leśniaka, za zgodą którego odwiedził rodzinne strony - Mościska.

W 1990 r. po Wielkanocy i pobycie w Mościskach, ks. Józef Legowicz (ówczesny proboszcz Mościsk i wielu odradzających się parafii), poprosił prowincjała O. Leszka Gajdę, żeby zostawił do pomocy duszpasterskiej O. Władysława Ziobra. Po powrocie do Szczecinka otrzymał więc dekret na przeniesienie na stałe do Mościsk.

W 1991 roku odzyskano klasztorny kościół O.O. Redemptorystów p.w. św. Katarzyny, którego odbudową zajął się o. Władysław, następnie 28.09.1996 r. sprowadził on z powrotem do Mościsk po 50 latach wygnania i tułaczki obraz M.B.N.P przy udziale ks. abp. Mariana Jaworskiego. O. Władysław, przy pomocy Zgromadzenia, wystarał się również o to, by obraz został ukoronowany papieskimi koronami. Koronacji dokonał ks. kardynał Marian Jaworski 8 września 2001 w Mościskach. W uroczystość Matki Bożej NP, 27.06.2002, Kościół św. Katarzyny wyniesiono do godności Sanktuarium maryjnego, a jej pierwszym kustoszem został O. Władysław Ziober. W dziesięciolecie koronacji Obrazu M.B.N.P. ks. abp. Mieczysław Mokrzycki odznaczył O. Władysława Ziobra medalem bł. Jakuba Strepy.

Niestrudzony pracownik na Niwie Pańskiej, o. Władysław Ziober CSSR odszedł po nagrodę wieczną w dn. 24.04.2012. Ostatnie pożegnanie odbyło się w dn. 1 maja 2012 r. o godz.13.00. Msza św. pogrzebowa odbyła się pod przewodnictwem J.E. Abpa Mieczysława Mokrzyckiego, wraz z procesją na cmentarz.

<http://mosciska.eu/kaplani/zyciorys-sp-ojca-wladyslawa-ziobra/>